

Дъб

Любима моя, старият дъб погледни,
Как клоните му крепко се прегръщат.
Помниш ли този чуден момент,
Когато зароди се първата ни среща?

Смирение открихме там под дъба строен,
Стояхме, обгърнати в аромат.
Едно ново начало в вечен миг огнен,
А листата на дъба – наш любовен плат.

През векове и време променливо,
Старият дъб стои, като вековен стих.
Но нашата любов като море широко,
Ще бъде вечна като вечния ни лик.